

bringes i Forbindelse med Banen ved en Sidebane, og skjøndt der vel kan være deelte Meninger, om en saadan Bane vil fremme Kjøbstadens Interesse, hvis den kom til Holbæk, saa er det dog utvilsomt, at den vil skade Holbæk Kjøbstad, dersom denne By kun kommer i Forbindelse med denne Bane ved en Sidebane. Nu er det jo klart og Noget, vi Alle vide, at denne Kjøbstad netop i en meget usædvanlig Grad har anstrengt sig for, at dette Jernbaneforslag kunde nyde Fremme, og derved ikke alene viist, at den vil gjøre, hvad den formaaer, for at fremme sine egne materielle Interesser, men ogsaa for at fremme det hele Lands, hvad jeg troer, man maa tage et væsentligt Hensyn til. Jeg vil derfor meget ønske, at den ærede Minister ikke vil modsætte sig en Forandring i § 1, deels, som det allerede er bemærket, saaledes, at Udgangspunktet nærmere blev bestemt, men deels ogsaa saaledes, at der i den sidste Linje, hvor der tales om, at Banen skal føres „til Kallundborg over Holbæk eller,“ skete den Tilføining, „hvis Terrainforholdene ikke maatte lægge absolute Hindringer i veien.“ Jeg vil ikke fastholde Ordene; men jeg vil endogsaa tillade mig at conferere med den høitærede Indenrigsminister inden Sagens anden Behandling, forsaavidt der ikke bliver nedsat et Udvalg, om en Form, som slaar dette noget nærmere fast, idet jeg mener, at hvis Terrainforholdene ikke lægge absolute Hindringer i veien, maatte man kunne forlange, at det nærmere betegnedes i Loven, at Banen kom til at gaae over Holbæk. Jeg skal i saa Henseende gentage, hvad der blev udtalt af den sidste ærede Taler, at saameget jeg for mit Vedkommende end maatte ønske, at den høitærede Minister til den Tid, da Banen skal anlægges, er hos os, er det ifølge menneskelige Forhold ikke sagt, og man veed da ikke, hvilken anden Mand der vilde komme til at tage en saa væsentlig Bestemmelse som denne. Jeg maa ogsaa gentage, at ligesom jeg vil antage, at det vil blive til Kjøbstadens Gavn, om Banen kommer over Holbæk, saaledes antager jeg, at det vil blive til dens store Glæde, om den ikke kommer til at gaae derover; og det er altsaa ikke noget uvæsentligt, men et meget

væsentligt Punkt. Jeg har allerede saa tidlig villet udtale mig, idet jeg meget ønskede, at den høitærede Minister vilde sige os, om en saadan Endring vilde møde bestemt Modstand fra hans Side. Hvad Tidspunktet for Banens Anlæggelse angaaer, maa jeg ligesom det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (G. Jensen) ønske, at det blev noget forkortet, saaledes at der i alt Fald kom til at staae 1874 istedetfor 1875; men det vil jeg ogsaa henstille til den høitærede Minister. Hvad jeg væsentlig lægger Vægt paa, er, at en saadan Bestemmelse bliver tagen i § 1, som nogenlunde sikrer Holbæk Banen i dens umiddelbare Nærhed.

Winther: Jeg vil kun tillade mig en Bemærkning i Anledning af Bestemmelsen i Slutningen af første Stykke af § 1. Der staaer nemlig, at der mulig skulde lægges en Sidebane til Holbæk, men naar man seer hen til de Jernbaneanlæg, der ere skete for Statens Regning, vil man finde, at der ikke er skyet nogen Udgift for at føre Banerne til Kjøbstæderne; jeg skal i den Henseende nævne Beile. Det er nu min Mening, at, naar det i det Hele af Lovgivningsmagten er blevet anerkjendt, at det vilde være fordærligt for Kjøbstæderne, at Banerne gik i Afstande fra dem, hurde Regjeringen ogsaa opretholde denne Grundsetning med Hensyn til saadanne Baner som den her omtalte, og jeg vil derfor ikke engang gaae saa vidt som det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen), men maa ønske, at der kommer til at staae, at Banen føres til Kallundborg over Holbæk. Jeg skal ikke negte, at jeg med Hensyn til Statsbaner i sin Tid var været og tildeels endnu er af en anden Anskuelse end den, der har gjort sig gjældende fra Fleertallets Side; men det forekommer mig, at det vilde være i høj Grad urigtigt, om Regjeringen, der har sat den Grundsetning igjennem, som er fulgt ved Statens Baner, vilde fravige den med Hensyn til en Bane som denne, da man efter Regjeringens og den lovgivende Magts Mening i det Hele taget vilde tilføie den vedkommende Kjøbstad en Glæde, naar man indskrænkede dens Forbin-